

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

בפני כב' השופטת, סגנית הנשיא מירה דהן

בעניין הקטינה - א. , דרכון

המבקשים

1. א.נ. , ת"ז

2. ב.נ. , ת"ז

ע"י ב"כ עוה"ד מתן חודורוב
מרחוב ז'בוטינסקי 5, רמת גן

נגד

המשיבים

משרד הפנים - מדינת ישראל
באמצעות היועץ המשפטי לממשלה

ע"י ב"כ עוה"ד מפרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)
מדרך מנחם בגין 154, תל אביב

פסק דין

עניינו של ההליך אשר הונח בפניי- קביעת קשרי הורות (אימהות) בין המבקשת 1, הגב' א.נ. (להלן: "המבקשת") לבין הקטינה א. , דרכון ----, שנולדה ביום 01.08.2015 בסרי לנקה, (להלן: "הקטינה") ואשר הוכנסה לישראל ביום 22.11.2016 בהמשך להחלטת בית המשפט העליון שניתנה בבע"מ 8981/16.

1. המבקש 2, מר ב.נ. , אחיה של המבקשת הינו אזרח ותושב ישראל, נשוי ואב לשלושה ילדים (להלן: "המבקש").

2. המשיבים הינה משרד הפנים והיועמ"ש המיוצג בידי פמת"א מחוז תל אביב-אזרחי (להלן: "המדינה ו/או המשיבה").

השתלשלות ההליכים המשפטיים השונים

3. ביום 14.07.2015 יצאה המבקשת מישראל לסרי לנקה, לטענתה לצרכי עבודה ; במהלך חודש אוגוסט 2015 יצרה המבקשת קשר עם נציגת שגרירות ישראל בניו -דלהי, בבקשה לקבל אשרת כניסה לישראל עבור הקטינה בטענה שהיא בתה שנולדה לה בלידה מוקדמת בסרי לנקה, ללא רישום שם אב.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

4. ביום 17.08.2015 ובהמשך לשיחה טלפונית של המבקשת עם קונסול ישראל בשעתו בניו דלהי , מר זיו בילאוס (להלן: "מר בילאוס") , הוסבר לה במפורש כי בנסיבות המתוארות על ידה , ובהתאם לנהלים, עליה להמציא הוכחות ל"פרי בטן" (לכך שהיא ילדה את הקטינה) ובין היתר מסמכים המעידים על בדיקות הריון שנעשו בישראל. ביום 08.09.2015 הועברה הודעת דוא"ל למבקשת לפיה הבקשה למתן אשרת כניסה לישראל בדרכון הזר של הקטינה נדחתה, וכי יהיה עליה לבצע הליך רישום הקטינה במרשם האוכלוסין כפי הנדרש, באמצעות שגרירות ישראל בניו דלהי, תוך הצגת המסמכים הנדרשים כאמור.

5. ביום 15.10.2015 התקבלה פניית ב"כ המבקשים, עוה"ד מתן חודורוב, לרישום הקטינה במרשם האוכלוסין בישראל כבתה של המבקשת ולהנפקת דרכון ישראלי ולחילופין למתן אשרת כניסה לישראל בדרכונה הסרי לנקי של הקטינה; ביום 09.12.2015 השיב מנהל תחום מרשם ודרכונים, מר אלי לוי כי המסמכים שהומצאו על ידי המבקשת אינם מספקים וכי עליה להמציא ראיות לקיום מעקב הריון החל מן השליש השלישי להריונה ואילך. לחילופין הוצע למבקשת לערוך בדיקה גנטית לצורך הוכחת אימהותה בנטענת על הקטינה.

6. ביום 24.12.2015 הגישו המבקשים עתירה מנהלית (עת"מ 53368-12-15) לבית המשפט לעניינים מנהליים בירושלים על החלטת רשות האוכלוסין המוזכרת לעיל; לאחר דיון בעתירה, המבקשים מחקו העתירה תוך שניתנה להם הזדמנות לפנות לבית משפט לענייני משפחה בבקשה למתן צו לעריכת בדיקה גנטית להוכחת קשרי משפחה.

7. ביום 06.08.2016, הגיעה המבקשת לביקורת הגבולות בישראל בנמל התעופה בן גוריון; הממונה על ביקורת הגבולות מר אמנון שמואלי ערך למבקשת תשאול ממנו עלה כי היא יודעת שבקשתה לאשרת כניסה לישראל עבור הקטינה נדחתה, אלא שהיא חזרה לישראל על דעת עצמה ולאחר שלטענתה לא רצתה להישאר בסרי לנקה מאחר שהיא שוהה בלתי חוקית במדינה זו.

8. מבירור שנערך לאחר מכן, עלה כי המבקשת הוציאה את הקטינה מסרי לנקה לישראל תוך שהיא משתמשת עבודה בדרכון ישראלי מס' ---- תחת השם הבדוי ---- ת"ז ---- ואשר הונפק ביום 30.06.2016 בלשכת רישום האוכלוסין וההגירה ברמת גן לקטינה אחרת אשר נולדה בישראל.

9. כניסתה של הקטינה לישראל סורבה, המבקשת והקטינה שהו במתקן המסורבים יהלוי"ם בנתב"ג.

על החלטה זו הגישה המבקשת ערר לבית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 וכן בקשה למתן צו ביניים [ערר (ת"א) 2605-16].

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

ביום 06.08.2016 ניתנה החלטת בית הדין לעררים לפיה הבקשה למתן צו ביניים נדחת, בין היתר משום ש" הערר טבול עד צווארו בחוסר ניקיון כפיים וניסיון לעשיית דין עצמי".

בפסק הדין מיום 20.09.2016 נקבע כי: "נסיבות העניין בכללותן אינן מצדיקות מתן סעד לעורר ולעוררת בהתחשב בחוסר ניקיון הכפיים המשווע, מן החמורים בהם נתקל בית הדין, אשר בהתאם להלכות בית המשפט העליון צריך שיגרום לדחיית הערר לכשעצמו, וכאשר קיים חשש כי העתרות למתן הסעד על אף התנהגות העוררים עלולה לעודד אחרים במצבם (קרי- את אותם רבים הממתינים מחוץ לגבולות המדינה עד לקבלת היתר כניסה כדין לצאצאיהם) לנהוג באופן דומה" (ראה סעיף 2 ו' לפסק דינו של כב' הדיין דותן ברגמן).

10. משבאו הליכים בפני בית המשפט המחוזי (בין היתר בקשה לעיכוב גירוש הקטינה ובקשה להעברת מסמכים לשלטונות מדינת סרי לנקה לפי בקשתה) במסגרת רע"מ 18646-08-16, התייצבו הצדדים בפני כב' השופטת רות לבהר שרון.

בדיון שהתקיים בביהמ"ש המחוזי ביום 09.08.2016, הצהירה המבקשת כדלקמן:
"אני מתחייבת לבצע את בדיקת הרקמות עוד היום... הובהר לי שאני מוותרת על כל טיעון או בקשה להמצאת מסמכים בקשר להורותי, שלא היו לי עד היום ואני מתחייבת לערוך את הבדיקה כבר היום לי ולתינוקת... הובהר לי שהתוצאה של הבדיקות אמורה להגיע עד יום שישי בשעות הערב, וככל שחס וחלילה הבדיקה תצא שלילית- לא יהיה כל צורך בהחלטה נוספת של בית המשפט והילדה תגורש.
שמעתי את דברי בית המשפט שבית המשפט בא לקראתי על אף כל ההתנהגות והתרמית בהכנסת הקטינה ארצה רק כדי שאם בכל זאת יוכח שהקטינה היא בתי- יינתן עיכוב הביצוע לגירושה". (ראה עמודים 7-8 לפרוטוקול הדיון).

בהחלטת ביהמ"ש באותו הדיון, מיד לאחר הצהרת המבקשת כדלעיל, נקבע:
"אני תקווה שאכן ניסיון העזרה שעזרתי עתה לעותרת לא ינוצל על ידה לרעה בשום צורה שהיא והיא תכבד מעתה את כל החלטות בית המשפט" (ראה עמוד 8 לפרוטוקול).

11. בהמשך לדיון האמור והגשת בקשה מתאימה בביהמ"ש דכאן, ניתן ביום 09.08.2016 צו לעריכת בדיקה גנטית להוכחת קשרי אימהות בין המבקשת לקטינה.
לצורך נטילת הדגימות, הגיע ד"ר לבנטל, מנהל היחידה לסיווג רקמות במרכז הרפואי "שיבא" תל השומר למתקן יהלום בנתב"ג בו שהו באותה עת המבקשת והקטינה. ביום 11.08.2016 התקבלה חוות דעתו של ד"ר לבנטל בעניין תוצאות הבדיקה אשר שללו באופן חד משמעי את קשרי האימהות הגנטית הנטענים בין המבקשת לקטינה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 19583-08-16 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

12. יום לאחר ביצוע הבדיקה הגנטית, הגיש המבקש ביום 12.08.2016 בקשה בהולה (תמ"ש 31099-08-16) ובה הוצגה גרסה עובדתית חדשה ושונה לחלוטין; בבקשה החדשה טענו המבקשים כי המבקש תרם זרע אשר נעשה בו שימוש להפריית ביצית של תורמת אנונימית וכי העוברים הוחזרו לרחמה של המבקשת, אשר הרתה את הקטינה וילדה אותה. אשר על כן עתר המבקש במסגרת התמ"ש האמור לקבוע קשרי הורות בינו לבין הקטינה.

13. בהחלטת ביהמ"ש המחוזי במסגרת רע"מ 18646-08-16 מיום 18.08.2016, נקבע כדלקמן:
"5. אני מלווה תיק זה מרגע שהקטינה ואמה נחתו בארץ בשבוע שעבר, לפני משורת הדין הוריתי על עיכוב ביצוע צו הגירוש שהוצא לקטינה על ידי בית הדין לעררים, לאחר שהתנהל דיון בנוכחות הצדדים.

6. כפי שצינתי בהחלטות הקודמות, פעולותיהם של המבקשים היו נגועות מלכתחילה במסכת שקרים והסתרת פרטים, ומרגע לרגע כשהתבררו פרטים נוספים העלילה הסתבכה.

7. המבקשת טענה עם הגעתה ארצה כי היא אמה הביולוגית של הקטינה שנולדה לפני שנה, וכי שלטונות משרד החוץ התנכלו לה כאשר סרבו להנפיק לקטינה דרכון ישראלי. לצערי התעלמה המבקשת כל העת מהעובדה שבמשך כל התקופה לא טרחה להמציא ולו מסמך אחד המוכיח את הריונה, ואת אימהותה, וסירבה עד הגעתה ארצה לערוך בדיקת רקמות. במקום זאת בחרה בדרך של הברחת הקטינה ארצה, כאשר היא מותירה מאחוריה בסרי לנקה צו מעצר כנגדה ובקשה להסגרת הקטינה.

8. על אף כל אלה, ורק על מנת שחלילה לא יקרה שימצא שהמבקשת דוברת אמת, שהיא אימה הביולוגית של הקטינה- נענתי לבקשת המבקשת לערוך את בדיקת הרקמות באופן מיידי, לאחר שהתחייבה שככל שהבדיקה תצא שלילית- היא מתחייבת שלא להגיש כל בקשה נוספת לעיכוב גירושה של הקטינה מהארץ.

9. והנה גם הפעם לא עמדה בדיבורה, והצהרותיה הוכחו ככוזבות. בדיקת הרקמות יצאה שלילית, והוכיחה שהיא לא אימה הביולוגית של הקטינה. רק אז נזכרה המבקשת לספר סיפור חדש, כאשר לטענתה היא ילדה את הקטינה מתרומת זרע ותרומת ביצית, אך לא היו בידה כל מסמכים להוכיח את מקור התרומות ואת ביצוע ההפריה ואת הלידה, נתונים ומסמכים שחסרונם מאוד תמוה בנסיבות העניין!!!

10. על אף זאת, לאור טענותיה, הורתי בהחלטתי מיום 11.8.16, כי פרטים מסוימים יישארו חסויים כדי לאפשר למבקשת להמציא את כל המסמכים והראיות החסרות.

11. לצערי, עד עצם היום, לא הוצג ולו מסמך אחד!
היעלה על הדעת שאמא שזכתה להריון כה יקר, בגיל מבוגר, לא תקיים מעקב רפואי מסודר על התפתחות העובר?! היעלה על הדעת שאם אכן מדובר בהפריה חוץ גופית שנעשתה לדבריה בחו"ל, לא יהיה ולו מסמך אחד מהמוסד הרפואי שביצע את ההפריה!!! ואם אכן

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

מדובר בתרומת ביצית ותרומת זרע, היעלה על הדעת שאין בנמצא כל מסמך או תיעוד רפואי ??? " (סימני הפיסוק במקור מ.ד.)

14. במסגרת פסק הדין בהליך האמור לעיל, שניתן על ידי כב' השופטת רות לבהר שרון ביום 08.09.2016, נקבע כדלקמן:

"אקדים ואומר כי החלטה לא פשוטה מונחת לפניי; לבי אומר לי שמסכת השקרים המסועפת בה נקטה המבקשת כפי שפורט בהחלטות הקודמות, היא מקוממת, ומצדיקה כלשעצמה את דחיית הערעור בו מבוקש למשעה להורות על עיכוב גירושה של הקטינה" (ראה סעיף 2 לפסק הדין).

"גם ככל שיוכח שכל הנתונים הללו אמיתיים, עדיין מאוד תמוה כיצד אם אכן הייתה המבקשת בהיריון ונשאה ברחמה את הקטינה, אין לה על כך כל תיעוד רפואי, ולו תיעוד בודד אחד על מעקב היריון. מדובר בהיריון מאוד יקר, שאמור היה להיות היריון בסיכון, לאור גילה של המבקשת שהייתה באותה עת כבת 47, והצהירה ששנים רבות ניסתה להביא ילד לעולם ללא הצלחה" (ראה סעיף 5 לפסק הדין).

15. זאת ועוד, על פסק דינו של בית הדין לעררים מיום 20.09.2016 (האמור בסעיף 10 לעיל), הגישה המדינה ערעור מנהלי במסגרת עמ"נ 16-09-53072 אשר נדון אף הוא בפני כב' השופטת רות לבהר שרון;

בפסק הדין שניתן על ידי ביהמ"ש המחוזי ביום 29.09.2016 נכתב כדלקמן:

5. בבואו של ביהמ"ש להכריע במחלוקת שבין הצדדים, עליו לשים לנגד עיניו, זה מול זה, את כל הנסיבות המיוחדות של המקרה: את טובתה של הקטינה מחד, אל מול כל שאר העובדות: את העובדה שכניסתה של המשיבה ארצה היתה בתרמית, כאשר הבריחה את הקטינה מסרי לנקה עם דרכון מזויף; כאשר ניסתה להכניס את הקטינה ארצה עם דרכון ישראלי מזויף, על אף שכניסתה ארצה של הקטינה סורבה עוד על ידי שלטונות ישראל בסרי לנקה.

6. לכל אלה מתווספת התנהלותה השקרית של המשיבה, שטענה תחילה בתוקף שהיא אמה הביולוגית של הקטינה, והסכימה לערוך בדיקת רקמות תוך שהיא מתחייבת בישיבת בית המשפט (ראה פרוטוקול מיום 09.08.16 במסגרת רע"מ 16-08-18646) שככל שייקבע שהיא אינה אמה הביולוגית של הקטינה - היא מתחייבת שלא להגיש כל בקשות נוספות, לא לעתור עוד לכניסתה לארץ של הקטינה ולא למנוע את החזרתה לסרי-לנקה.

7. והנה, לאחר שתוצאות הבדיקה הגנטית הוכיחו שהמשיבה אינה דוברת אמת, והיא אינה אמה הביולוגית של הקטינה, טענה לפתע לראשונה, שהיא שימשה כפונדקאית, כאשר מדובר בביצית של תורמת אנונימית ובתרומת זרע מאחיה, המשיב 3, כאשר לטענתה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

תוצאות הבדיקה הגנטית (כפי שמפורט בפרוטוקול הדיון מיום 09.08.16 ברע"מ -18646-08-16), מצביעות ותומכות בטענה זו בוודאות של 99% (ראה עמוד 2 לפסק הדין)

ובעמוד 3 לפסק הדין :

"10... אני סבורה כי דין הערעור להתקבל באופן שאין מקום לאפשר לקטינה עתה כניסה ארצה, גם אם מדובר בהחלטה זמנית, שכן אין כל מקום ליתן אמון נוסף במשיבים, שכבר הוכיחו שאין להם כל מורא מהדין! אלמלא טובת הקטינה הייתה עומדת לנגד עינינו, ספק אם לאור השקרים וההתנהלות של המשיבים, לא היה מקום כבר עתה, לקבל את עמדת המדינה ולסרב את כניסת הקטינה ארצה ולגרשה לאלתר".

16. כאמור לעיל, רק ביום 08.08.2016, כשנה לאחר מועד לידתה של הקטינה, הוגש ההליך דן במסגרתו נתבקשה קביעת קשרי אימהות בין המבקשת לקטינה.

17. ביום 13.10.2016 ובהמשך לתוצאות בדיקת הרקמות שנערכה על ידי ד"ר לבנטל, ניתן בתמ"ש 16-08-19583 פסק דין הדוחה את עתירת המבקשת לקביעת קשרי הורות על בסיס הקשר הגנטי וכדלקמן :

"אין חולק כי השאלה העובדתית אשר הונחה לפתחי במסגרת כתב התביעה דנו, הוכרעה עם קבלת חוות הדעת מיום 11.08.2016, שכן התובעת 1 איננה אימה הגנטית של הקטינה."

המבקשים הגישו ערעור על פסק הדין במסגרת עמ"ש 16-10-26516 ; ביום 07.06.2017 התקיים דיון בערעור אשר במסגרתו ניתן תוקף של פסק דין להסכמות הצדדים כי פסק הדין מיום 13.10.2016 יעמוד על כנו והצדדים ישובו לביהמ"ש דכאן באשר לשאלת קביעת קשרי הורות על בסיס מסמכים.

נוכח הטענה החדשה כי המבקש תרם זרע אשר נעשה בו שימוש להפריית ביצית של תורמת אנונימית וכי העוברים הוחזרו לרחמה של המבקשת (במסגרת תמ"ש 16-08-31099) ולאחר קבלת חוות דעת של נשיא בית הדין הרבני הגדול שהתירה זאת, הופנה המבקש לבדיקה גנטית ; ביום 10.11.2016 ניתנה חוות דעת שנערכה על ידי ד"ר לבנטל ולפיה המבקש הוא אביה הגנטי של הקטינה.

יוער כי חרף תוצאות בדיקת הרקמות האמורה ובהמשך לעתירת המבקשים, לא ניתן פסק דין הצהרתי הקובע את אבהות המבקש על הקטינה ובהחלטת ביהמ"ש מיום 15.02.2017 נקבע כי ההצהרה תושהה עד להכרעה כוללת בהליך.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

18. ביום 17.11.2016 ניתנה החלטה במסגרת תמ"ש 31099-08-16, לפיה המשמורת הזמנית על הקטינה נקבעת בידי המבקש, הוא אביה של הקטינה והוא ישמש כאפוטרופוס זמני לגופה, בהמשך לכך ולמען שמירה על שלום הקטינה נקבע בהחלטה כי הקטינה תצא ממתקן יהלויים ותכנס למדינת ישראל.

יצוין כי המדינה הגישה ערעור לביהמ"ש המחוזי (רמ"ש 43219-11-16) ולאחר מכן הגישה המדינה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון (בע"מ 8981/16); ביום 22.11.2016 ניתנה החלטת בית המשפט העליון הדוחה את בקשת רשות הערעור ובעקבות החלטה זו, נכנסה הקטינה לישראל.

19. אשר על כן ועם תום הדרך הפתלתלה המתוארת דלעיל, הרי שבהליך דנן יהא על המבקשת להוכיח את אימהותה הנטענת מכח קשר פיזיולוגי קרי המבקשת נדרשת להוכיח שהיא זו שנשאה את ההיריון בסופו נולדה הקטינה. מאחר שהטענה היא שהריונה של המבקשת הוא תוצאה של טיפולי הפריה, יהיה עליה להוכיח כי אכן עברה טיפולים אלו אשר בהמשך להם נוצר ההיריון האמור.

עיקר טענות המבקשים

20. לטענת המבקשים, בשנת 2014 התקיימה שיחה בין המבקשת למבקש בדבר הפרייה משותפת; דהיינו שהמבקש יתרום זרע ממנו תופרה המבקשת.

א. ביום 23.06.2014, יצא המבקש למדינת הודו ותרם זרע.

ב. ביום 30.08.2014 חתמה המבקשת עם המרפאה בהודו על הסכם לקבלת תרומת ביצית אנונימית.

ג. ביום 24.11.2014 הוחזרו לרחמה של המבקשת במרפאה בהודו 3 עוברים, כאשר בסופו של דבר נקלט רק עובר אחד.

ד. על אף החזרת העוברים שבוצעה לרחמה של המבקשת, המשיכה המבקשת לטענתה לקיים הן באותו יום ממש והן במועדים אחרים, הן בארץ והן בחו"ל, יחסי מין לא מוגנים.

ה. לאחר ביצוע בדיקת היריון ביתית על ידי המבקשת, נודע לה שהינה בהריון. לאור פחדיה של המבקשת נוכח כישלונות העבר, לא בוצעו מטעמה של המבקשת כל בדיקות רפואיות במהלך ההריון.

ו. ביום 15.07.2015 נדרשה המבקשת לנסוע למדינת סרי לנקה לטענתה נוכח עסקיה ולמרות הריונה המתקדם; לשם כך רכשה כרטיס הלוך ושוב. לטענת המבקשת תכננה לשוב ארצה בתוך 6 ימים וללדת את הקטינה בישראל.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

- 1 ז. ביום 16.07.2015 המבקשת לא חשה בטוב ועל כן פנתה לרופא גניקולוג במדינת סרי
2 לנקה אשר המליץ על מנוחה.
- 3 ח. ביום חזרתה המתוכננת של המבקשת לישראל ונוכח התגברות הכאבים שחשה היא
4 באזור הבטן, פנתה היא שוב לרופא גניקולוג אשר ערך לה בדיקות נוספות ואסר עליה
5 לעלות על מטוס ועל כן דחתה טיסתה לישראל.
- 6 ט. ביום 01.08.2015 נחת אחיה של המבקשת- מר -- במדינת סרי לנקה; בסמוך להגעתו
7 ירדו למבקשת המים ולכן נסעה יחד עם האח והנהג לבית החולים הפרטי ובאותו
8 היום נולדה בו הקטינה.
- 9
- 10 21. לטענת המבקשת, מעולם לא התכוונה ללדת במדינת סרי לנקה אלא התכוונה ללדת במדינת
11 ישראל.
- 12
- 13 22. לדידם של המבקשים, הציגו הם ראיות אובייקטיביות ומסמכים אשר הוכיחו את כל שלבי
14 ההפריה, ההיריון והלידה ועמדו בנטל להוכיח כי המבקשת הינה האם היולדת של הקטינה.
- 15
- 16 **עיקר טענות המשיבה**
- 17 23. על מנת להוכיח אימהותה הנטענת של המבקשת מכוח קשר פיזיולוגי, עליה להוכיח כי היא
18 זו שנשאה את ההיריון בסופו נולדה הקטינה; מאחר שהטענה היא כי ההיריון האמור, הוא
19 תוצאה של טיפולי הפריה, יהיה על המבקשת להוכיח כי אכן עברה טיפולי הפריה אשר
20 בהמשך להם נוצר ההיריון ממנו נולדה הקטינה וכי היא נשאה ההיריון ובסופו ילדה את
21 הקטינה.
- 22
- 23 24. מן המפורסמות שאינן צריכות ראיה שהן טיפולי פרייון והן הריון הם תהליכים רפואיים
24 המגובים במסמכים רבים, הכוללים בדיקות שגרתיות ומעקבים הנדרשים בשלבים רבים.
- 25
- 26 25. באופן תמוה שלא לומר יוצא מגדר הרגיל, הריונה הנטען של המבקשת מראשיתו ועד
27 לאחריתו, על אף היותו "הריון יקר" (הריון הכרוך בטיפול הפריה בגיל מתקדם) אינו נתמך
28 במסמכים והמבקשת לא עמדה בנטל ההוכחה ולו המינימלי להוכיח טענתה כי היא זו שנשאה
29 ברחמה את הקטינה, וממילא כי היא זו שילדה את הקטינה.
- 30
- 31 26. עוד יש לזכור בהקשר זה כי הריונה הנטען של המבקשת בשלביו המתקדמים והלידה עצמה
32 התרחשו לפי טענתה במדינה זרה- סרי לנקה, מה שמגביר את הנטל המונח לפתחה שכן
33 למשיבה אין כל יכולת להתחקות אחר מסמכים הקשורים בלידת הקטינה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

27. גרסתה של המבקשת רצופה סתירות ושקרים, באופן שאינו מאפשר לקבל אף אחת מטענותיה, לא כל שכן בהליך שבמהותו נשען כל כולו על טענות עובדתיות שרובן אינן מגובות במסמכים ו/או נתמכות במסמכים שמתעורר ספק לגבי אמיתותם, כפי שיפורט להלן ועל כן הליך זה מוכרע בהתבסס על מהימנותה ואמינותה של המבקשת.

28. לטענת המשיבה, המבקשים לא עמדו בנטל להוכיח כי המבקשת היא זו שנשאה את ההיריון ממנו נולדה הקטינה, לאחר שגרסאותיהם נסתרו מספר פעמים, ולאחר שלא ניתן כל הסבר לסתירות שהתגלו, ולא כל שכן הסבר מניח את הדעת ובכל מקרה אף אחת מהגרסאות אינה מתיישבת עם ההיגיון והשכל הישר. בנוסף לכך המסמכים שהוצגו זויפו או ישנו ספק לגבי אמיתותם ומשכך הינם בלתי מהימנים.

29. אשר על כן עתרה המשיבה, לדחות את התביעה לקביעת אימהותה של -- על הקטינה, תוך שבית המשפט מטיל על המבקשים את הוצאות ההליך ושכר טרחת עו"ד כדון.

ואלו הראיות אשר הונחו בפני בית המשפט

באשר להליך ההפריה וההריון הנטענים

30. בהתייחס להליך ההפריה, הציגה מבקשת הסכם עם תורמת הביצית מיום 30.08.2014 [נספח 3 לתצהיר המבקשת]; הסכם זה צורף לתיק כשנתיים לאחר עריכתו – קרי הוגש רק ביום 24.08.2016 (במסגרת תמ"ש 16-08-31099). מעיון בהסכם עולה כי המבקשת מוגדרת בו כ- "ההורה המיועד" וההסכם מפרט את תנאי ההתקשרות. אין בהסכם האמור אשר צורף בשיהוי של כשנתיים ימים ממועד עריכתו, כל אינדיקציה מובהקת ממנה ניתן ללמוד כי ההורה המיועד- הוא ההורה אשר יישא את ההריון פיזית קרי- המבקשת.

31. בהתייחס להליך ההפריה, הציגה המבקשת המסמך מיום 24.11.2014 ממרפאת הפריון NEW LIFE [נספח 4 לתצהיר המבקשת]. מהמסמך עולה כי שאיבת הביציות מתורמת אנונימית בוצעה ביום 10.11.2014 והשתלת שלושת העוברים בוצעה ביום 24.11.2014. במסמך האמור כתוב תחת שם "המטופלת" (ובאנגלית- **patient**) שמה של המבקשת ואולם אין כל ראיה מובהקת כי המטופלת הינה האם הנושאת ולא למעשה "הלקוחה" של התהליך. כך גם בקבלה שצורפה כנספח 5 לתצהיר המבקשת למרפאת הפריון- אמנם הלקוחה המשלמת היא המבקשת אולם אין כל מדד מובהק כי היא האם הנושאת.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

32. בהתייחס להליך ההפריה, צירף המבקש, מר ב.ג., בדיקות רפואיות שלו, הנדרשות בטרם מתן תרומת זרע ומיום 10.06.2014 [נספח 1 לתצהיר המבקשת] – למעשה אין רבותא למסמכים ובדיקות אלו שכן כאמור אבהות המבקש נבדקה בבדיקה גנטית ונמצא כי אכן הוא אביה של הקטינה (וראה חוות דעת גנטית מיום 10.11.2016 שנערכה על ידי ד"ר לבנטל והוגשה בתמ"ש 16-08-31099 לפיה המבקש הוא אביה הגנטי של הקטינה).

אשר על כן גם לא מצאתי מקום לדון בראיות שהוגשו בהתייחס להפקדת הזרע של המבקש בחודש יוני 2014 בהודו שכן כאמור, הבדיקה הגנטית הראתה כי המבקש הוא אבי הקטינה

33. המבקשת הציגה מרשם הכתוב בכתב יד, נושא תאריך 11.12.2014 ושהונפק על ידי מרפאת NEW LIFE [צורף כנספח 10 לסיכומי המבקשים]; לטענת המבקשת הונפק לה המרשם האמור כאשר היתה בהריון (ראה עמוד 78 לפרוטוקול מיום 16.07.2019 בשורות 26-29).

כאשר נשאלה המבקשת כיצד דרים בכפיפה אחת כל החומרים המצוינים במרשם (פרוגינובה, גסטון, קרינון, קורגון, אספירין) ומדוע נטלה חומר המיועד לעכב את הביוץ, עת היא כבר לכאורה בהריון השיבה: "אני לא רופאה. אני לא רוקחת. תשאלו מתי הזרקתי ואיך לקחתי לא מה הכדור עושה" (עמוד 79 לפרוטוקול, שורות 9-1). תשובות המבקשת היו תמוהות גם נוכח העובדה כי המדובר באישה אשר עברה לטענתה מחזורים רבים מאוד של טיפולי פוריות ואשר היתה זו "משימת חייה" להיכנס להריון- הכיצד אינה יודעת איזה כדור יש ליטול ומה תפקידו של כל כדור.

זאת ועוד, העידה המבקשת כי לא רכשה בישראל את הכדורים אלא הביאה עימה מחו"ל "ערימות של כדורים", המבקשת נשאלה אם כך, מדוע שלחו לה מרשמים במייל? והיא השיבה: "זה לא מרשם לקנות, אלא לדעת מה לקחת בטיפול" (עמוד 79 לפרוטוקול, שורות 14-21).

כבר בזמן העדות, עת מסרה המבקשת את הגרסה האמורה וכן את טענתה כי לא ביצעה בדיקת דם לצורך אימות ההיריון, אלא אך בדיקת "סטיק" ביתית, פנה ביהמ"ש למבקשת בשאלה כדלקמן:

"לשאלת בית המשפט:

ש: לפני רגע אמרת שאת לא רופאה את לא יודעת מה את לוקחת. את סותרת את עצמך. את מחד אומרת שבהחלט מדובר בהיריון יקר ואת לא יודעת מה צריך לקחת שיש היריון. את לא בודקת את ההיריון, אם הוא אמיתי רק בסטיק.

ת: ממש לא.

ש: לא בודקת אם ההיריון מתפתח נכון, אלא על סמך בדיקה ידנית.

ת: לא רק בדיקה ידנית, יש לי תחושה של הגוף. למה את מזלזלת בזה...?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

ש: זה הדבר הכי מוזר שאני יכולה לשמוע.
ת: מותר לי אני חושבת לפעול באופן שונה בשנים שעשיתי את הבדיקות והמעקבים וקניתי זרע, זה לא הצליח.
ש: את מציגה מרשמים שלא מלמדים כלום, אבל היריון שהוא יקר שצריך להיות בטוחים שהוא מתפתח.
ת: אני אני... " (ראה עמוד 80 לפרוטוקול מיום 16.07.2019)

34. המבקשת הציגה מסמך מיום 01.05.2019 ובו כתוב כי המבקשת טופלה במרפאת NEW LIFE בהודו, החל מחודש יוני 2014 ועד לנובמבר 2014 [צורף כנספח 10 לסיכומי המבקשים]; יובהר כי לא מצוין במסמך אילו טיפולים עברה המבקשת, אלא רק נכתב כי המבקשת: "has taken treatment".

לטענת המבקשת בחודש יוני 2014 היא עברה את השתלת העוברים במרפאה בהודו (ראה עמוד 57 לפרוטוקול מיום 06.02.2019) ואולם לא הוגשה כל אינדיקציה בעניין; לא ברור אילו טיפולים עברה המבקשת והיא לא צירפה כל מסמך או בדיקה המאשרים טיפולים אלו.
לא בכדי, לאחר עדותה של המבקשת בעניין זה, נכתבה החלטתי כדלקמן:

החלטה

בשלב זה ביהמ"ש מציין בפני התובעת כי לא ניתן לזלזל באופן שכזה באינטליגנציה של ביהמ"ש, עת ביהמ"ש מעיין בתיק הרפואי שהוצג על ידי התובעת, המתייחס לתובעת ולמשך שנים ארוכות שבהן ניתן לראות בדיקות רבות שעשתה התובעת, כולל בשנים אחרות שהן לא שנות ההיריון, כולל רמות הורמונים, עובי רירית רחם, בדיקות חוזרות ונשנות לגבי ציסטות ועוד בדיקות רבות, ולבקש מביהמ"ש כי יאמין לכך שבמהלך היריון יקר אשר נוצר לאחר שנים ארוכות של ניסיונות להיריון והפריות מסוגים שונים, במקומות שונים בעולם, לא תעשה התובעת בדיקות מעקב בהיריון. הדברים מקבלים משנה תוקף עת הבדיקות היחידות שהציגה התובעת הנוגעות למהלך ההיריון הובררו כאלה שנוצרו לצורך הצגתן לקונסול והם מסמכים מזויפים ואינם אמיתיים. בנסיבות אלו, ניתנת בזאת לתובעת ארכה של 90 ימים מהיום להציג מכל מקום בעולם מסכים רפואיים אשר מלמדים על מעקבים בתקופת ההיריון ובהתייחס לעדותה עד עתה, המלמדת כי לטענתה עשתה בדיקות מעקב במרפאה בהודו, כולל בדיקות דם לצורך קבלת רמות ההורמונים שבהם השתמשה בהודו כטענתה.

היה ולא יוצגו מסמכים כאמור – או שעדותה של התובעת כפי שהוצגה בפני ביהמ"ש לא תוכח במסמכים, ניתן יהיה לעצור בשלב זה, והתובעת תסכם מדוע על ביהמ"ש להעתר לתביעתה כפי שהיא. לציין, כי העובדה שהתובעת עומדת בפני ביהמ"ש, ומאשרת בפה מלא

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

תוך חיוכים גם שהמסמכים שהוצגו אינם אמת, יש בה טעם לפגם וביהמ"ש יתן לכך את המשקל בפסק הדין. (ראה עמוד 58 לפרוטוקול מיום 06.02.2019)

35. המבקשת הציגה התכתבות דוא"ל בינה לבין המרפאה בהודו מיום 01.07.2017 [נספח 10 לסיכומי המבקשים] אשר בו נכתב למבקשת כי נשארו עדיין עוברים מוקפאים במרפאה ואולם אין בכך כל אינדיקציה בדבר ההפריה וההריון של הקטינה דן.

36. המבקשת הציגה אישור מקור גנטי מיום 23.08.2016 מאת מרפאת הפריין [נספח 6 לתצהיר המבקשת] – בתרגום לעברית של מסמך זה אשר הוגש על ידי המבקשת נכתב כי: **"הגב' א.ג. עברה השתלת עוברים בתאריך 24.11.2014."**

ואולם עיון בנוסח המקורי בשפה האנגלית מעלה כי זהו הכיתוב המדויק במסמך:
Mrs. ----- (passport # -----) embryo transfer was done on 24/11/2014.

ובתרגום חופשי לעברית: **"השתלת העוברים של גב' -- בוצעה ביום 24.11.2014"**
ואכן- המדובר בהשתלת העוברים של המבקשת ועבור המבקשת ואולם אין כל מדד מובהק במסמך כי המבקשת היא האם הנושאת וכי העוברים הושטלו ברחמה.

37. בהתייחס להריון הנטען, הציגה המבקשת תמונות של עצמה לכאורה מתקופת ההריון [נספח 9 לתצהיר המבקשת, נספחים 14, 15 לסיכומי המבקשת].
עם כל הכבוד, המדובר בתמונות בהן המבקשת לבושה לחלוטין ומשכך אף אם נחזה כביכול כי למבקשת "בטן הריונית" הרי שמדובר בפרט הניתן "לעריכה" ביתר קלות בתמונה ואין התמונות מהוות ראיה לדבר ו/או תימוכין לטענות המבקשת.

38. המבקשת הציגה את מכתבה של ד"ר ----, פסיכולוגית קלינית [נספח 10 לתצהיר המבקשת], שאינו נושא תאריך ולפיו המבקשת עברה טיפולי פוריות ממושכים שכשלו עד שהפסיקה אותם ונכנסה להריון באופן טבעי; לטענת הכותבת פגשה את המבקשת כשהיא בחודש שביעי להריונה.

בחקירתה של המבקשת ביום 06.02.2019 הודתה כי המכתב הוצא בדיעבד לבקשתה ובהתאם לגרסא שמסרה המבקשת לד"ר --, אשר היא כאמור פסיכולוגית קלינית ולא רופאת נשים (ראה עמוד 54 לפרוטוקול, שורות 28-36). כאשר נשאלה המבקשת מדוע ד"ר --- מציינת כי היא נכנסה להריון טבעי, כאשר האמת היא שעסקינן בטיפול הפריה ארוכים, השיבה המבקשת כי זה מה שהיא סיפרה לה (ראה עמוד 55 לפרוטוקול, שורות 9-12).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

39. המבקשת הציגה סיכום ייעוץ גנטי מיום 27.10.2015 מאת פרופ' ---, מנהל היחידה האונקוגנטית במכון -- [נספח 10 לתצהיר המבקשת] לפיו המבקשת הגיעה לייעוץ על רקע ריבוי סרטנים במשפחה.

יוער כי חרף העובדה שהמכתב נושא תאריך מאוחר מהלידה (הלידה התרחשה בחודש אוגוסט 2015 ואילו המכתב מחודש אוקטובר 2015), צוין על ידי פרופ' -- במכתב כי "הפונה נמצאת בשבוע 30 להריונה".

בחקירת המבקשת ביום 06.02.2019 הודתה המבקשת כי המסמך הוצא "בדיעבד" לבקשתה וכי היא שאמרה לפרופ' --- שהיא נמצאת בשבוע 30 להריונה (ראה עמוד 54 לפרוטוקול, שורות 24-27).

40. המבקשת הציגה את מכתבה של ד"ר ----, פנימאית ממרכז רפואי ---- מיום 28.10.2015 [נספח 10 לתצהיר המבקשת].

המדובר בבדיקה שאינה פורמאלית (חברה של המבקשת), עפ"י הכתוב, ד"ר --- בדקה את המבקשת כשהיא בשבוע 30 להריונה לרבות מישוש הבטן ומדדים.

בחקירת המבקשת ביום 06.02.2019 הוברר כי ד"ר --- ציינה כי המבקשת בשבוע 30 על סמך דבריה של המבקשת עצמה (ראה עמוד 54 לפרוטוקול, בשורות 10-11) וכי ד"ר --- רק "נגעה" במבקשת ולא ביצעה בדיקה וגינאלית (ראה עמוד 53 לפרוטוקול, בשורות 23-24); עוד התברר כי בגין הוצאת המכתב דן, הוזמנה ד"ר --- לחקירה משטרתית ועל כן הרופאה והמבקשת אינן בקשר היום (ראה עמוד 54 לפרוטוקול, שורות 18-23).

41. א. ביום 09.09.2015 העבירה המבקשת לרשויות מסמכים הנחזים להיות הוכחות "לפרי בטן"--- מסמכים המשקפים לכאורה בדיקות מעקב הריון מחודש מרץ 2015 [ראה נספחים ב-1 וב-2 לתצהירו של מר אלי לוי] ואלו הם:

- סקירת מערכות מוקדמת מיום 10.03.2015 שבוצעה על ידי ד"ר נגר גדעון.
 - בדיקת מי שפיר שביצעה לכאורה ביום 23.03.2015 במכון הגנטי.
- יוער כי מסמכים אלו צורפו גם לעתירה המנהלית שהוגשה בבית המשפט לעניינים מנהליים בירושלים וכאמור לעיל (עת"מ 15-12-533368).

ב. המבקשת נחקרה אודות המסמכים האמורים ביום 06.02.2019; או אז התברר כי המסמכים שהוגשו שייכים לבת דודתה של המבקשת, הגב' ---- (אשר ביצעה בדיקות נוכח ההריון שלה) וכי עסקינן במסמכים מזויפים, שאינם אמיתיים ואשר "טופלו" לצורך ההליך:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

ש: עשית בדיקת מי שפיר. יש בדיקה, זו בדיקה מזויפת או שזו בדיקה שהלכת ואם הלכת מי הפנה אותך לשם.
ת: שותקת. אה... אני מעדיפה שלא לענות. שותקת. מורידה את הראש. אני מעדיפה

לבית משפט.
ש: אי אפשר לא לענות. זה שאלות אקוטיות של התיק.
ת: השאלות האקוטיות אם ילדתי או לא.
ש: אני לא יודעת, לא הייתי איתך שם. לא רוצה שבשל טעויות טכניות שאת בוחרת לא להשיב על דברים בית משפט יקבל רושם שגוי. יש לך תעודה רפואית. מה קרה שם. תפתחי הכל.
ת: לא יכולה לפתוח את הכל.
ש: למה.

ת: שותקת. אה.....פגעתי במספיק אנשים בכל הסיפור הזה.
ש: אם יש נתונים עובדתיים שבאמצעותם נוכל להתקדם כדי לברר את החסר המהותי הזה.
ת: בואי נתמקד בדברים.
...

ש: יש לך אפשרות פשוטה, מהתחלה הלכת בדרך של במקום לפשט מסרבלת.
ת:אני לא יכולה לפשט.
ש: את נמצאת בדלתיים סגורות.
ת: מה זה דלתיים סגורות. הפרוטוקול יהיה במשרד הפנים.
ראה עמודים 47-48 לפרוטוקול מיום 06.02.2019 .

בנקודה זו, ביקש בא כח המבקשת לצאת עם מרשתו על מנת להסביר לה את משמעות סירובה להשיב לשאלות.
כאשר שבה המבקשת לאולם ונשאלה אותה השאלה, השיבה: "אני לא זוכרת".

ההתנהלות היתה מקוממת ומשכך נכתבה מיד בפרוטוקול הערת ביהמ"ש כדלקמן:

"הערת בית המשפט:

התשובה שניתנה כעת היא התשובה הגרועה ביותר שיכולה היתה להינתן בשלב זה, עת דקות ספורות לפני כן ציינה כי היא מסרבת לתת את התשובות והדבר עלול לסבך אחרים, מיד כששבה עם בא כוחה, התשובה היא לא זוכרת. "
(ראה בעמוד 48 לפרוטוקול).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

עוד הוברר במהלך הדיון כי הן המבקשת והן בת דודתה, הגב' ---, זומנו לחקירה במשטרה ביחס למסמכים אלו (ראה עמוד 50 לפרוטוקול).

ג. ביום 16.05.2019 הגישה המבקשת מסמכים נוספים וביניהם תצהיר מטעם אימה, הגב' ---- (תצהיר אשר נחתם ביום 02.05.2019);

בתצהיר האמור טענה האם כי היא זו שנטלה את המסמכים הרפואיים מתיקה של בת הדוד הגב' ---, ניגשה לחנות לתיקון מחשבים ברמת גן וביקשה מנער שנמצא במקום "לערוך" את המסמכים. הנער זייף את המסמכים לבקשתה ובתמורה לסך של 1,000 ₪ ואז שלחה האם את המסמכים המזויפים בפקס למשרד הפנים.

ד. המבקשת נחקרה בשנית אודות המסמכים המזויפים, בדיון מיום 16.07.2019 ונמנעה ממתן תשובות מחשש "להפללה עצמית" והפללת אימה, ובמילותיה:

"ש: בפעם הקודמת שנחקרת בעניין זה אמרת שאת לוקחת אחריות על כל מה שנעשה. יכולה להסביר היום באיזה הקשר אמרת את זה.

ת: כן. אה.....אמא שלי עשתה אה.....מעשה אה...שלא על דעת עצמי ולא בידיעתי, אה.....ולא רציתי אמא שלי אישה חולה, לא רציתי לערב אותה. לא רציתי לומר לבית המשפט שאמא שלי היא זו שעשתה את זה. אה.....רציתי להגן עליה ואמרתי שאני לוקחת על עצמי את האחריות.

ש:מתי נודע לך העניין הזה.
ת: הרבה אחרי. אני חושבת אפילו שהייתי במתקן.

ש: איך זה נודע לך.
ת: אני לא זוכרת. אה...שותקת.....אני חוששת מהפללה עצמית, חוששת שיפלילו את אמא שלי. מעדיפה לא לומר.

לשאלת בית המשפט:
ש: השאלה איפה הפללה עצמית כשאת מספרת על אמא שלך, היא הגישה תצהיר.

ת:אני לא רוצה לפגוע בה. יש תאריך על כל מסמך. שאלתם אותי על מסמכים, בפעם הראשונה שהייתי פה אמרתי שלא עשיתי בדיקות. אמרתי שיש לי את הבדיקות מחו"ל בדיקות שנבדקו ואומתו. זה מה שיש לי. אמא שלי הגישה תצהיר לגבי הדברים האלה, אמא שלי כעסה עלי שלא עירבתי אותה לפני כן. היא לא באמת.....היא לא טיפוס עבריון.

ש: למה שהיא תעשה את זה. את ילדת אותה .
ת: כי לא הרשו לי להגיע לארץ. "

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

(ראה עמוד 88 לפרוטוקול הדיון מיום 16.07.2019).

42. עוד הציגה המבקשת שתי בדיקות שביצעה לטענתה בסרי לנקה [נספח 11 לתצהיר המבקשת]:

א. בדיקה מיום 11.07.2015 (**בדיקת העמסת סוכר**) – הוברר כי בתאריך ביצוע הבדיקה לכאורה, המבקשת היתה עדיין בישראל (שכן כפי הצהרתה- טסה המבקשת לסרי לנקה רק ביום 15.07.2015).

בחקירתה נשאלה המבקשת לעניין והשיבה שתאריך המסמך הנכון הינו 17.08.2015 וכי לא ברור מי הוסיף את התאריך 11.07.2015 (ראה עמוד 42 לפרוטוקול, בשורות 5-8) ואולם אף גרסה זו אינה מסתברת שכן בתאריך 17.08.2015 היתה המבקשת כבר אחרי הלידה (שהתרחשה כאמור ביום 01.08.2015).

לא זו אף זו, בדיקת העמסת סוכר נעשית בד"כ בשבועות 24-28 להריון ואולם לטענת המבקשת בתאריך האמור היא היתה בשבוע 32 להריונה, כשלושה שבועות לפני הלידה ולא ברור מדוע בוצעה בדיקת העמסת סוכר כשלושה שבועות לפני הלידה. לא זו אף זו, במסמך בדיקת העמסת הסוכר נכתב כי המבקשת הינה בשבוע 34 + להריונה בעוד שעל פי החשבון, היא היתה בשבוע 32 להריונה כאמור לעיל.

ב. בדיקה מיום 16.07.2015 (**אולטרסאונד**) – במסמך שהוצג נכתב כי המבקשת הינה בשבוע 32+6 (ויוזכר כי במסמך העמסת סוכר שהציגה המבקשת מיום 11.07.2015- כחמישה ימים קודם לכן- נכתב כי המבקשת הינה בשבוע 34 + להריונה).

לטענת המבקשת בדיקת אולטרסאונד זו היתה הפעם הראשונה בה גילתה כי היא נושאת עובר אחד (ראה עמוד 80 לפרוטוקול מיום 16.07.2019, בשורות 30-31).

שוב יוזכר כי הלידה התרחשה ביום 01.08.2015 - לטענת המבקשת בשבוע 35+6 להריונה, כך שאין כל עקביות במסמכים במניין השבועות או בתאריכי הבדיקה הנטענים.

הלידה הנטענת

43. המבקשת צירפה מסמכי לידה של הקטינה וביניהם:

א. בדיקת דופק של העובר מיום 01.08.2015, בדיקת דם של המבקשת מיום 01.08.2015 [נספח 12 לתצהיר המבקשת]:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

ממסמכים אלו לא עולה באופן מובהק כי המבקשת היא זו שילדה את הקטינה אלא המדובר בבדיקת דם של המבקשת ובדיקת דופק של עובר- כ"א בנפרד.

ב. הוצגו גיליון רפואי מבית החולים על הלידה, גיליון אבחון ליילוד וכן בדיקת דם של הקטינה לאחר הלידה מיום 03.08.2015 [נספחים 13,14 לתצהיר המבקשת]:

מתרגום הגיליון הרפואי שהוצג עולה כי היולדת התקבלה לבית החולים ביום 01.08.2015 בשעה 10:55 (למרות שהמבקשת העידה כי הגיעה לבית החולים בסביבות שעה 08:00 בבוקר וראה עמודים 64-65 לפרוטוקול מיום 16.07.2019), כי בוצעה לידה מוקדמת בעקבות ירידת מים בסיוע השריית לידה- עם אוקסיטוצין- syntocinon (בשעה שהמבקשת לא ציינה כי קיבלה כל זירוז לידה וראה עמוד 42 לפרוטוקול מיום 06.02.2019) וכן נכתב בגיליון כי בוצעה לידת מלקחיים. בגיליון נרשם כי הלידה ארעה בשעה 14:24, קרי כשלוש שעות וחצי מאז קבלת היולדת (בעוד שהמבקשת העידה כי הלידה נמשכה כ- 6 שעות וראה עמודים 75-76 לפרוטוקול וכן ראה גם עמוד 21 לסיכומי המבקשים); עוד בגיליון זה נרשם כי משקל התינוקת הינו 2410 גרם (בניגוד לעדות המבקשת בעמוד 42 לפרוטוקול מיום 06.02.2019).

בגיליון אבחון ליילוד שהציגה המבקשת נכתב כי המדובר בלידה וגינלית רגילה (בניגוד לאמור בגיליון הרפואי האמור לעיל כי בוצעה לידת מלקחיים) וכן נכתב כי משקל התינוקת הינו 2450 גרם (בניגוד לאמור בגיליון הרפואי האמור לעיל שם נכתב משקל 2410 גרם).

ג. כן הוגשה תעודת הלידה של הקטינה [נספח 17 לתצהיר המבקשת]. סעיף 30 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 קובע באשר להוכחת תעודת חוץ (תעודה ציבורית זרה) כי יש צורך באישור של הצדדים שהוציאו התעודה, קרי בדיקה האם מדובר בנציג מורשה אשר חתם על המסמך וכן בדיקה האם החתימה אותנטית;

במקרה דנן ישנה חתימה של משרד החוץ הסרי לנקי על התעודה ולא ברור איזו בדיקה נעשתה אם בכלל באשר לאותנטיות. אמנם על התעודה מופיעה החותמת של קונסול מדינת ישראל בהודו דאז, מר בילאוס ואולם הבדיקה שנעשתה בשגרירות בהתייחס למסמכים הינה רק השוואה למקור וראה סעיף 14 לתצהיר עדות ראשית של מר בילאוס מיום 27.12.2018 (הוגש במסגרת ת. עדות ראשית של המשיבה ביום 01.01.2019):

"...המסמך הנחזה להיות תעודת לידה לא אומת כתעודה ציבורית זרה. כלומר -- הציגה מסמך ועליו חתימה לכאורה של נציג משרד החוץ הסרי לנקי, אולם לא נעשתה בדיקה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

האם מדובר בנציג מורשה והאם החתימה אותנטית. אדגיש כי רק לאחר בדיקה כזו, ניתן לאמת את המסמך כתעודה ציבורית זרה. במקרה זה הדבר לא נעשה, ועל כן המסמך אינו מאומת כתעודה ציבורית זרה כנדרש. המסמך רק התקבל בשגרירות, צולם, ניתנה עליו חותמת "נאמן למקור", והוא הוחזר ל--"

בחקירתו, שב מר בילאוס על דברים אלו וטען כי בוצע למסמך רק אימות זהות של ההעתק למקור שהוצג לו ולא אימות לתוכן המסמך :

"ש: האימות שלך הוא אימות לגבי תוכן של המסמך או אימות לגבי דוגמת

החתימה שאתה בעצם צריך לאשר?

ת: האימות שלי הוא רק לחתימה לא לתוכן המסמך. הוא דומה ומחליף את האפוסטיל" (ראה חקירתו בעמוד 110 לפרוטוקול מיום 07.10.2019).

"ש: האם זו החותמת בחתימה שלך על מסמכים האלה?

ת: זה חותמת וחתימה שלי על המסמכים. שצמודה לנאמן למקור, החותמת שלי מאשרת נאמן למקור.

ש: זאת אומרת שאת המקור ראית של המסמכים האלה?

ת: בדיוק זה אומר שראיתי את המקור.

ש: אני אשאל שוב כדי לחדד האם ניסית לברר ישירות או באמצעות נציגים לגבי המסמכים הרפואיים האלה שהציגו בפניך?

ת: לא. לא במקרה הזה ובדרך כלל אנחנו גם לא עושים את הפעולות האלה.

לכן נורא קל לי לענות על השאלה הזו זה לא נעשה אף פעם"

ראה חקירתו בעמוד 116 לפרוטוקול.

44. הוגשה לתיק תעודת לידה נוספת של הקטינה [נספח 21 לתצהיר המבקשת]; לטענת המבקשת

קיבלה התעודה הנוספת מרשויות סרי לנקה ובה רשום לקטינה אב- karadana ---- (להלן:

מר K) בניגוד לתעודה הלידה הראשונה של הקטינה שהוצגה ובה אין רישום אב.

הוברר כי מר K הוא עורך דינה המקומי של המבקשת; בסעיף 25 לתצהיר המבקשת טענה

האחרונה כי הופעת שם של אב בתעודת הלידה הנדונה היה על מנת לאפשר לקטינה לקבל

דרכון של מדינת סרי לנקה (ראה גם סעיף 19 לסיכומי המבקשים) ולא כי המדובר ברישום

המשקף מציאות.

45. המבקשת הציגה תמונות שצולמו לאחר לידת הקטינה [נספחים 23,24 לסיכומי המבקשת]-

בתמונות אלו נראה כי הקטינה הונחה על המבקשת כשהאחרונה נקייה לגמרי ולבושה

לחלוטין וכן תמונות הקטינה כשהוצאה מחדר הלידה למסדרון וכן תמונות עת יצאה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

המבקשת עם הקטינה מבית החולים- אין בתמונות אלו ללמד כלל ועיקר כי המבקשת היא שילדה את הקטינה. יוער כי מפרקטיקה ידועה מתיקי פונדקאות אחרים עולה כי עת נולד התינוק, ניתן להניח אותו על האם "המקבלת" ולבקשתה.

העדויות והתצהירים שהובאו בפני ביהמ"ש

46. מר ויקי ויקרמטונגה, קונסול הכבוד של ישראל בסרי לנקה (להלן: "הקונסול"); הגיש תצהיר מטעמו שנחתם ביום 18.01.2019. העד נחקר בפני ביום 07.10.2019.

א. בתצהירו סיפר הקונסול כי התבקש בשנת 2016 על ידי השגרירות הישראלית בניו דלהי לסייע בעניינה של המבקשת.

הקונסול טען כי בניסיונו רב השנים, נתקל הוא לא מעט במסמכים מזויפים וכדלקמן: "אמרתי לך מקודם, עם הניסיון שלי, נתקלתי במקרים רבים כמו אלו, אתה יודע, סדרות שלמות של מסמכים שהוכנו על ידי בתי חולים ומעבדות מסוימות, הם מרכיבים סדרות שלמות של מסמכים מזויפים, אז זה היה החשד שלי" (ראה עמוד 66 לפרוטוקול, שורות 1-3)

כאשר בית המשפט הקשה מדוע היו לו חשדות, השיב הקונסול: "כן, כבודה, כאשר עברתי על המסמכים, בזה אחר זה, והרגשתי שהם לא היו אמיתיים, במיוחד כאשר יש להם... בית חולים.. וכאשר ראיתי את כל הדברים הללו, אתה יודע... משום שאין עליהם חותמות מסוימות שאמורות להופיע שם, ובשלב הזה היה לי חשד." (עמוד 66 לפרוטוקול בשורות 6-9).

כך פירט הקונסול בהמשך ובהתייחס לבתי החולים הפרטיים בסרי לנקה הנוטים לזייף מסמכים:

"ש: על מה אתה מבסס את הידע שלך, לפיו בתי חולים פרטיים בסרי לנקה נוטים במיוחד לזייף מסמכים?

ת: כפי שאמרתי לפני כן, זהו ניסיוני האישי, כאשר טיפלתי בוויזות, ויזה... אז הוכנסו למשרדי הרבה מאור מסמכים מזויפים.

ש: כמה מקרים כמו מקרה זה או מקרים אחרים?

ת: מידי חודש נהגתי לקבל לפחות 2 או 3 מסמכים מזויפים, סדרות של מסמכים מזויפים". (עמוד 67 לפרוטוקול בשורות 16-21).

ב. בין יתר הברורים שערך הקונסול, יצר האחרון קשר טלפוני עם המנהל הכללי של בית החולים ---, מר Lasantha ----. הקונסול ביקש לברר פרטים אודות לידת הקטינה שהתבצעה בבית החולים ---.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

1 לטענת הקונסול, תשובות המנהל היו הססניות והוא ניסה להימנע מהשיחה עימו בטענה
2 כי עליו לבדוק הנתונים וכי יחזור אליו.

3 מאחר והמנהל לא חזר אליו, שלח הקונסול מייל למנהל בעניין ביום 09.08.2016.
4 יום למחרת קיבל הקונסול מענה מאת מנהל ביה"ח באמצעות מייל לאקוני ובו נכתב כי
5 המסמכים אשר הציגה הגב' -- --, תואמים לרישומי בית החולים.

6 ג. לטענת הקונסול וכאמור, מאחר ומדובר בבית חולים פרטי ולמיטב ניסיונו, קל יותר לבצע
7 מניפולציות ברישומים ומסמכים ולהתרשמותו תשובתו של המנהל הכללי בנדון, **אינה**
8 **אמינה** ועל כן כתב הערתו זו במייל ששלח בעניין למר זיו בילאוס (ראה נספח B לתצהיר
9 הקונסול).

10 ד. הקונסול העיד כי בדק את שתי תעודות הלידה של הקטינה אשר הוצגו בפניו והחליט כי
11 שתייהן מזויפות מאחר ואין עליהן החותמת הנדרשת:

12 "ש: **אז אני חייב לשאול אותך שוב, משום שלא הבנתי לפני כן, על בסיס מה**
13 **אתה יכול לקבוע שהמסמכים הספציפיים המצורפים לתצהיר שלך מזויפים או זויפו?**
14 **ת: כפי שאמרתי לך לפני כן, אני מסתכל אחורה ואז על סמך ניסיון העבר שלי, כמו**
15 **גם במקרה כמו זה, אתה יודע, שהוא מורכב וישנה אפשרות גבוהה שמישהו יכול לזייף**
16 **מסמכים וכפי שאמרתי לך קודם לכן, ראיתי את תעודות הלידה ושתי התעודות הן**
17 **מזויפות, בוודאות, וללא החותמת של המזכיר הרשמי באזור המסוים, המסמך אינו**
18 **תקף"** (ראה עמוד 68 לפרוטוקול, שורות 10-12).

19
20 בהמשך הסביר הקונסול כי עיין בתעודות הלידה מעלה כי שתייהן נושאות את אותו מספר
21 סידורי, כאשר באחת מופיע שם אב ובשנייה לא מופיע, אחת מהתעודות מודפסת
22 והשנייה בכתב יד ומשכך עלה החדש בליבו כי המדובר בתעודות מזויפות (ראה עמוד 69
23 לפרוטוקול בשורות 22-33 ובעמוד 70, בשורות 15-16).

24
25 ה. בהמשך נשאל הקונסול הכיצד מדינת סרי לנקה הנפיקה דרכון על סמך תעודת לידה
26 מזויפת, השיב:

27 "ש: **אז מדוע ממשלת סרי לנקה מנפיקה את הדרכון של סרי לנקה על סמך תעודת**
28 **לידה זו?**

29 **ת: זו שאלה אחרת, משום שאפילו את הדרכון בסרי לנקה ניתן לקנות.**

30 **ש: ניתן לקנות כל דבר בסרי לנקה.**

31 **ת: כן, כך אני חושב."** (ראה עמוד 68 לפרוטוקול, שורות 31-34).

32
33 לטענת הקונסול, נתקל במהלך הקריירה שלו בדרכונים מזויפים רבים וכי תמורת כסף
34 ועם הקשרים המתאימים, ניתן לקנות בסרי לנקה דרכון (ראה עמוד 69 לפרוטוקול,
35 שורות 17-18).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

1. לטענת המבקשת, מסקנתו של הקונסול מבוססת על תחושתו הסובייקטיבית של האחרון
ועל הרגשתו הפנימית בלבד, ללא כל הוכחה ואלו אינם יכולים להפריך את מהימנות
ואמיתות מסמכיה הרפואיים של המבקשת; אכן כטענת המבקשת, הקונסול לא הציג כל
ראיה פיזית להתרשמותו ממנהל ביה"ח בשיחת הטלפון, במייל המענה ששלח ו/או
מאותנטיות תעודות הלידה של הקטינה ואולם מצאתי את עדותו מהימנה ביותר.
התרשמתי כי לקונסול ניסיון רב והיכרות טובה עם מדינת סרי לנקה, עם מסמכים
רשמיים המונפקים שם ועם תדירות הזיוף הנהוגה דשם.
ז. עוד יצוין כי הקונסול, אינו "עד מטעם" ואין לו כל אינטרס להכשיל את תביעתה של
המבקשת. העד התבטא ביתר עדינות בהתייחס למסמכים שהציגה המבקשת ובאשר
לקלות היחסית במדינת סרי לנקה "לערוך" מסמכים לבקשתך. יודגש שוב כי ניסיונו של
הקונסול במדינה והתרשמותו מריבוי הזיופים במדינה בא בהלימה עם העובדה שאינה
שנויה במחלוקת כי המבקשת הגישה מסמכים מזויפים באשר לבדיקות הריון שביצעה
לכאורה בחודש מרץ שנת 2015 (סקירה מוקדמת ומי שפיר, ראה לעיל) וכן לעובדה
שאינה שנויה במחלוקת כי המבקשת עשתה שימוש בדרכון ישראלי מזויף- השייך
לקטינה אחרת בשם --- ולצורך יציאתה של הקטינה מסרי לנקה.
47. מר זיו ברק בילאוס, אשר שימש כקונסול בשגרירות ישראל בניו דלהי במועדים הרלוונטיים,
הגיש תצהיר מטעמו מיום 27.12.2018 ונחקר בפניי ביום 07.10.2019.
א. בסעיף 11 לתצהירו מספר מר בילאוס על ההתקשרות של המבקשת עימו וניסיונה
לבצע רישום של הקטינה; לאחר שביקש מר בילאוס מהמבקשת להציג הוכחות
ל"פרי בטן" וכגון: אישורים והעתקים של בדיקות רפואיות מתקופת ההריון בארץ
המוכיחות פרי בטן וזו לא הציגה כאלו. נוכח העדר מסמכים ובשל הנסיבות החריגות
ביותר שהוצגו למר בילאוס לטענתו של אישה שגילה עולה על 47 הטוענת כי ילדה
בחוו"ל לאחר שיצאה מישראל בחודשי הריון מתקדמים, כאשר אין ביכולתה להציג
כל תיעוד רפואי המתאים להוכחת האמור, הפנה מר בילאוס את הבקשה להמשך
טיפול רשות האוכלוסין וההגירה.
ב. עוד הוסיף מר בילאוס בסעיף 9 לתצהירו כי באחת משיחות הטלפון שהמבקשת
קיימה עימו בעניין, בהן ציינה קשיים לוגיסטיים המונעים אפשרותה להשגת
המסמכים הנדרשים להוכחת פרי בטן, אשר לדבריה נמצאים במרפאה בארץ, הוא
הציע לה שנציג מטעמה יפנה למרפאה הרלוונטית בישראל ויפעל לבקש המסמכים
הנדרשים להוכחת ההריון וציין כי במקרה זה ניתן יהיה להציג בפני נציג משרד
הפנים בארץ.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

ואז - "להפתעתי המוחלטת, -- סירבה להצעה זו ואף ענתה בלשון תשובתה כי- "לא לא, זה לא טוב, כך הכל יתגלה", בשל תוכנו המפתיע, משפט זה נחרט בזיכרוני. בעקבותיו ניסיתי לברר איתה מהי כוונתה אך היא התחמקה מתשובה, ובחרה לסיים את השיחה".

וכך העיד מר בילאוס אודות המשפט שנחקק בזיכרונו:

"עו"ד חודרוב: כן אני אפנה סעיף 9. למה דווקא את זה אתה זוכר?
העד, מר בילאוס: כי זה משפט חריג אני זוכר את זה כמו שאני זוכר את האירוע בארץ.

כב' הש' דהן: זה היא אמרה לך?
העד, מר בילאוס: זה היא אמרה לי היות ושוחחתי איתה והיא אמרה את המשפט הזה אז היות אנחנו מטפלים בתיק ספציפי זו אמירה חריגה בתיק בקשה לרישום נולד בחו"ל." (עמוד 106 לפרוטוקול בשורות 28-32)

ובהמשך-

"תראה המשפט הזה כשלעצמו הוא משפט שמעורר דאגה וצורך בתשומות של הקונסול אבל עדיין אין בו כדי לא לאפשר לה.. צריך לתת לה את המרחב זמן להגיש את המסמכים שהיא התבקשה. היא עדין בנקודה הזאת טענה שיש לה את המסמכים להגיש והם בקליניקה בארץ. אני מודאג אני שמעתי את המשפט הזה אני כן מודאג אני כן רושם לי את זה בתיק שלי, אני כן רושם ומחכה להמשך הפעולה שלה" (עמוד 107 לפרוטוקול בשורות 25-30).

ג. מר בילאוס נשאל לעניין הבדיקה שביצע הקונסול וכמפורט לעיל, שהרי לאחר שהאחרון ביצע הבדיקה מול מנהל הכללי של ביה"ח, העביר התרשמותו למר בילאוס לרבות המייל שקיבל כמענה מביה"ח.
בעדותו, טען מר בילאוס כי הוא זוכר את האמירה הזו של הקונסול בתכתובת האימייל והעיד על כך מזיכרונו בלבד, מבלי שעיין באי מייל או בתכתובת וכדלקמן:
"כמיטב זיכרוני הוא עשה את הבדיקה, בדק, הוא שולט בשפת המקום והוא גם מכיר את האנשים אז הכול הרבה יותר קל לו לברר לשאול, שאל מה ששאל ואז שלח את חוות הדעת שלו אלינו באי מייל.

ש: מה חוות הדעת שלו כללה?

ת: הוא ציין שם באי מייל אחד אם אני זוכר נכון באי מייל אחד הוא כתב שהרשויות מאשרות ובהמשך הוא הוסיף את ההערה שלו שהוא לא מאמין לזה, הוא לא מאמין לכך; אבל זה מזיכרוני אני אומר אני יכול לעיין בתכתובת אם תרצה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

אבל מזיכרוני זה היה שרשרת של אי מיילים" עמוד 114 לפרוטוקול, שורות 26-33
; ראה גם עמוד 115 לפרוטוקול בשורות 10-1.

ד. יוער כי מר בילאוס כמו גם הקונסול, אינו "עד מטעם" ואין לו כל אינטרס להכשיל
את תביעתה של המבקשת.

לא זו אף זו, התרשמתי מעדות קולחת, אמינה ותואמת לנתונים אחרים שהונחו
בפניי והדבר אף צוין בפרוטוקול היום: "אני חייבת לומר שהעדות שלך הייתה
מאוד נעימה ומהימנה" ראה עמוד 124 לפרוטוקול, שורה 29.

48. מטעם המבקשת הוגשו מספר תצהירים של חברים ומכרים [צורפו גם כנספחים 12,13
לסיכומי המבקשת].

אין חולק כי המדובר בעדים "מטעם" אשר להם אינטרס מובהק לתמוך בטענות המבקשת;
על שום כך ועל שום העובדה כי אף אחד מן העדים איננו רופא, כי אף אחד מהם לא ערך
למבקשת בדיקה רפואית ו/או גניקולוגית וכל הנטען על ידי העדים היה כדלהלן כי "הבחינו
בשינויים גופניים" של המבקשת, הרי שהמשקל הראייתי של עדות החברים זניח עד מאוד.
לא זו אף זו, העדים נחקרו בפניי ביום 06.02.2019 ולא הוסיפו מאומה על האמור בתצהירים,
אלא אף חיזקו את העובדה כי כל "שראו", בתאריכים לא ברורים וללא כל דיוק, בשינוי גופני
של המבקשת (ראה עמודים 18-25 לפרוטוקול).

אשר על כן להלן התייחסות קצרה מאוד לדברי העדים וזאת למעלה מן הצורך:

א. מר ----- דודה של המבקשת, טען כי פגש את המבקשת כשבוע שבועיים בטרם טיסתה
לסרי לנקה והבחין בשינויים הגופניים במראה שלה, לרבות בטן הריונית. לא ברור
מניין הקביעה כי מדובר בבטן הריונית (ולא שינוי גופני אחר שיכול לקרות לכל אישה
עם שינוי במשקל הגוף וכיו"ב)

ב. גב' ----- רעייתו של מר ----- גם עדה זו טענה כי הבחינה בשינויים גופניים במבקשת
לרבות עלייה במשקל ובטן הריונית.

ג. מר ----- השכן של המבקשת. טען בתצהירו כי ידע אודות ההריון מאימה של המבקשת
וכי הבחין בשינוי בחזות שלה.

ד. גב' --- - חברתה של המבקשת. טענה בתצהיר כי המבקשת הגיעה לביתה וכי היא
הבחינה בשינויים גופניים לרבות עלייה במשקל ובטן הריונית.

49. המבקשת צירפה סרטון שצולם לטענתה מיד אחרי הלידה (צורף למסמכים מטעם המבקשת
שהוגשו לתיק ביום 16.05.2019); יצוין כי הסרטון נצפה על ידי ביהמ"ש בדיון מיום
16.07.2019 (ראה עמוד 70 לפרוטוקול, בשורה 17) (להלן: "הסרטון").

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

א. המבקשת העידה כי הסרטון לא צולם בחדר הלידה, אלא צולם בחדר שהעבירו אותה אליו מיד לאחר הלידה ולאחר שניקו אותה:

ש: כמה זמן אחרי הלידה צולם הסרטון.
ת: כמה דקות.... עשר דק' 15 דק'. לא יודעת בדיוק. לא הייתי עם שעון. לא עניין אותי.

ש: כמה זמן אחרי הלידה העבירו אותך חדר. את יולדת כמה זמן את נשארת בחדר לידה.

ת: משהו כמו אחרי עשר דק' אני חושבת. יצאה השיליה. ואז מיד אחרי ניקו אותי והעבירו אותי.

ש: ואז את חוזרת לאותו ביגוד.

ת: אותו ביגוד" (עמוד 72 לפרוטוקול מיום 16.07.2019, בשורות 9-14).

בהמשך עומתה המבקשת עם הטענה כי התמונות מחדר הלידה שהציגה וכן הסרטון- נראים כאילו צולמו באותו החדר ממש (חדר הלידה) וזאת חרף טענת המבקשת כי לאחר הלידה, הועברה באלונקה לחדר אחר בו צולם לכאורה הסרטון:

ש: אז אני מבינה שהחדר שמצולם בסרטון זה לא חדר הלידה.

ת: לא חדר הלידה.

ש: העלו אותך במעלית לחדר זה.

ת: לא. זה קרוב.

ש: התמונות שאני מציגה לך איפה צילמו.

ת: בחדר לידה.

ש: תמונות שצורפו להודעה ממאי.

ת: צולמו בחדר לידה.

ש: אין לך סרטון מחדר הלידה.

ת: אין לי סרטון מחדר הלידה.

ש: החדר שרואים כאן והחדר שרואים בסרטון הוא נראה ממש אותו חדר.

ראה מעמוד 71 לפרוטוקול בשורה 28 ועד לעמוד 72, בשורה 4.

יוער כי בשלב זה בית המשפט צפה שוב בסרטון (ראה עמוד 72 לפרוטוקול, בשורה 6) ואכן נראה היה כי הסרטון צולם באותו חדר לידה, אשר מופיע בתמונות שהגישה המבקשת ואין המדובר בחדר אחר, דבר שמעלה תמיהה הכיצד המבקשת נקייה לחלוטין ולבושה בלבן, שוכבת על מיטה נקייה עם סדין לבן ומקפלת רגליה (כמו ישיבה מזרחית, ראה להלן).

ב. בסרטון כאמור, נראית המבקשת כשהיא נקייה לחלוטין, שוכבת עם רגלים מקופלות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

1 (כמו ישיבה מזרחית) וכשמביאים לה את הקטינה, היא מתרוממת ממצב שכיבה
2 למצב של ישיבה בתנועה חדה ומהירה, ללא כל מאמץ וללא עזרה ;
3 לשאלת בית המשפט לעניין תנוחת הישיבה, הישיבה המבקשת :

4
5 "ש: למה אחרי לידה שאת נקיה ומוכנה, למה הרגליים שלך מקופלות ופתוחות
6 לצדדים. זה לא רגיל.

7 ת: מה שאמרו לי עשיתי. הרגליים רעדו. אני אומרת לך מה הרגשתי.

8 ש: זה הגיוני אבל במצב כזה מורידים רגליים אחרי לידה ניקו אותך.

9 ת: מה שהם אמרו עשיתי, לא יודעת...אני באמת לא יודעת לענות לך על זה"

10 ראה עמוד 71 לפרוטוקול, שורות 19-22 .

11
12 וכן בהמשך נשאלה ע"י בא כח המשיבה :

13
14 "ש. בסרטון שמביאים לך את התינוקת הם רוצים שתשימי אותה ואז מבקשים
15 תפתחי את החולצה ואז את מתרוממת, וזה עשר דקות אחרי לידה ממצב מאוזן
16 לישיבה זקופה בלי עזרה ובלי תמיכה.

17 ת. אני גם מיד אחרי הלידה קמתי והלכתי למיטה שבה אני מצולמת..

18 ש. אבל הרגליים רעדו..

19 ת. נכון... אבל מה שאמרו לי עשיתי. לא הייתי עם אפידורל.

20 ש. אבל את מתרוממת לא כמו מישהי שעברה לידה.

21 ת. זה את אומרת. אני עברתי לידה.

22 ש. היו לך כאבים אחרי?

23 ת. בטח.

24 ש. היו תפרים?

25 ת. כן שניים שלושה". ראה עמוד 77 לפרוטוקול, שורות 1-12 .

26
27 ג. כאמור, בית המשפט צפה בסרטון שהציגה המבקשת פעמיים במסגרת הדיון
28 שהתקיים.

29 ראשית נראה כי המדובר באותו החדר בו צולמו התמונות עם לידת הקטינה קרי-
30 חדר הלידה (הוגשו לתיק ביום 16.05.2019) ובניגוד לגרסת המבקשת לא נראה כי
31 היא הועברה חדר וכי הסרטון צולם בחדר נפרד, מה שמעלה תהייה בדבר ניקיון
32 המבקשת וניקיון המיטה כאמור לעיל.

33
34 זאת ועוד, כפי שכבר נשאלה המבקשת במעמד הצגת הסרטון- לא ברור הכיצד כעשר
35 דקות לאחר לידת מלקחיים, אשר לטענת המבקשת ארכה כשש שעות ולאחר תפירת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

המבקשת ב"שניים שלושה" תפרים כעדותה, שוכבת המבקשת כשהיא נקייה לחלוטין, עם רגליה מקופלות בשיכול וכשמביאים לה את הקטינה היא מתרוממת ממצב שכיבה למצב של ישיבה באבחה אחת, ללא כל מאמץ וללא עזרה.

יוזכר כי המבקשת היתה במועד הלידה אישה כבת 47 ועפ"י עדותה **לא קיבלה אפידורל** קרי- גופה היה ללא אלחוש (ראה עמוד 77 לפרוטוקול, בשורה 6), סבלה כאבים לטענתה כשש שעות, לאחר לידת מכשירים לא פשוטה וכאשר לפי עדותה **"רעדו לה הרגליים"** (ראה עמוד 71 בשורה 20) ועדיין הצליחה להתרומם במהירות ובקלות.

כאן המקום לקבוע כי עפ"י הידיעה השיפוטית של ביהמ"ש, מניסיון אישי וליווי יולדות, קשה מאוד להאמין כי האישה שנראתה בסרטון, עברה לידת מלקחיים כעשר דקות לפני ההסרטה.

הידיעה השיפוטית משתרעת בעיקרה על שלוש קטגוריות של עניינים: (א) עובדות ברורות הידועות לכל אדם סביר גם ללא עיון במקורות כלשהם; (ב) עובדות הניתנות לבירור ולקביעה מדויקת על-ידי היוזקות מהירה ונוחה אל מקורות אשר אינם שנויים במחלוקת; (ג) עניינים הכלולים במסגרת ה'דין', אשר לגביו מורה החוק החרות שהוא כמפורסמות שאין צריכות ראייה.

[ראה דברי כב' השופט דנצינגר ברע"א 5577/08 **בנק הפועלים בע"מ נ' פסגות גליל גולן – אגש"ח בע"מ** (פורסם בנבו), פס"ד מיום 28.10.2008]

בענייננו, בהסתמך על ידע אישי של ביהמ"ש ועובדות ברורות הידועות לכל אישה סבירה, הנצפה מהסרטון כה תמוה ואינו בא בהלימה עם עדותה של המבקשת באשר ללידה שעברה כביכול.

לעניין ההסתמכות על ידע אישי של השופט, מצאנו שבית המשפט העליון קבע בנושא מזונות קטין כי שופט רשאי להסתמך על ניסיון החיים שלו כשופט כדי לאמוד את צורכי הקטינים: **"בהעדר ראייה על צרכיהן של המערערות, רשאי היה השופט המלומד לאמוד את צרכיהן לפי ניסיון החיים שלו כשופט היושב בתוך עמו"** וראה ע"א 687/83 **מזור ר' נ' מזור** (פורסם בנבו), פס"ד מיום 15.07.1984.

פרקטיקה זו הנהוגה בסוגיית מזונות קטינים, יכולה להנחות ביהמ"ש גם במקרה דנן יען כי תיאור המבקשת את הלידה אינו דר בכפיפה אחת עם הסרטון שהיא עצמה הציגה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

לסיום פרק זה ולמען המחש, כאשר נשאלה המבקשת לתאר הלידה, השיבה:

ש. איך היתה הלידה שלך?

ת. כואבת עמוד 76 לפרוטוקול, בשורות 1-2.

כל אישה שעברה לידה בעצמה, תרים גבה לנוכח התשובה הלאקונית.

ההתנהלות התמוהה

50. א. טענה המבקשת כי הגיעה להודו לצורך ביצוע טיפול ההפריה שנשא פרי ביום

19.11.2014 וכי ההחזרה בוצעה לרחמה כבר ביום 24.11.2014.

ב. המבקשת יודעת היטב וכך גם בידיעה השיפוטית של בית המשפט, כי עובר להחזרת

עובר לרחם, יש לעבור הכנה מתאימה הכוללת בדיקות רבות לצורך אבחון מצב

הרחם, התאמה של פרוטוקול הטיפול המתאים ביותר וקביעה מדויקת של המועד

המתאים להשתלת העוברים ברחם. אשר על כן עפ"י מבחן ההגיון והשכל הישר, את

כל ההכנה לצורך השתלת העוברים היתה אמורה המבקשת לעבור בישראל- הן

הבדיקות של גופה, הכנת הרחם לקראת השתלת העוברים ונטילת התכשירים

המתאימים ואולם המבקשת לא המציאה כל מסמך ממדינת ישראל- לא בדיקה, לא

טיפול, לא תכשיר ולא דבר. המבקשת לא הציגה כל ראיה כי קיבלה טיפולים כלשהם

בישראל לצורך הכנת גופה להשתלת העוברים.

ג. המבקשת טענה כי רכשה את כל התכשירים והתרופות בהודו, והביאה אותם איתה

לישראל (ראה עמוד 79 לפרוטוקול מיום 16.07.2019, בשורות 14-18) ואולם המרשם

לכאורה שהציגה המבקשת כלל חומרים שונים שאינם קשורים להחזרת עוברים

וגרסת המבקשת כאילו נחתה בהודו ביום 19.11.2014 כשהיא מוכנה כבר להשתלת

העובר שבוצעה בגופה מספר ימים לאחר מכן, אינה דרה בכפיפה אחת עם המציאות

הרפואית של טיפולים כגון דא ועם הראיות שהציגה המבקשת.

ד. המבקשת טענה כי ביום 24.11.2014 עברה תהליך השתלת עוברים; המבקשת נחתה

בישראל ביום 25.11.2014 בצהריים, כלומר יום אחד בלבד לאחר החזרת העוברים

הנטענת. כאשר נשאלה המבקשת האם לא רצתה לנוח לאחר התהליך ולאור הטיסה

הצפויה לישראל, השיבה המבקשת:

ש: אמרת קודם שרצית לנוח לאחר ההחזרה כמה ימים ואז לשוב. אבל את מבצעת

החזרה ויום למחרת את כבר על הטיסה. לא נחת.

ת: לא. לא צריך מבחינה רפואית לא צריך לנוח.

לשאלת בית המשפט:

ש: זו לא טיסה רגילה, טיסה מאוד קשה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

ת: למה.

ש: כי הבנתי שזו טיסה ארוכה ויש קונקשנים.

ת: שום קונקשנים"

ראה עמוד 85 לפרוטוקול מיום 16.07.2019 בשורות 25-34.

יוער כי המבקשת לא הציגה את כרטיס הטיסה מהמועד האמור ;

המבקשת כן צירפה את כרטיס הטיסה שרכשה ביולי 2015, עת היתה לטענתה בחודש שמיני ותכננה לטוס מסרי לנקה לישראל (הוגש לתיק על ידי המבקשת ביום 12.08.2019) ושם אכן מדובר בטיסת קונקשן של חברת טורקיש אירליינס עם עצירה באיסטנבול. מעיון בכרטיס הטיסה שאכן הציגה המבקשת עולה כי מדובר בטיסה קשה שאורכת למעלה מ- 10 שעות- היציאה מסרי לנקה ביום 21.07.15 בשעה 21: 20 והגעה לישראל (לאחר הקונקשן בטורקיה) רק ביום 22.07.15 בשעה 08: 50 בבוקר.

51. האם זו טיסה אשר תבחר אישה לעבור, יום למחרת החזרת עוברים בהריון כה יקר? גם אם אין כל מניעה רפואית לטוס לישראל ואין צורך במנוחה לאחר הליך של החזרת עוברים, עדיין בשים לב לכך שמדובר בהריון יקר ובגילה של המבקשת- הרי שמדובר בהתנהלות תמוהה. בידיעה השיפוטית של ביהמ"ש כי יום לאחר החזרת עוברים סובלת האישה לרוב מכאבים ולחץ בבטן, נפיחות, התאוששות מהתהליך הרפואי וכיו"ב- האם זהו המועד המתאים לעבור טיסה שאורכת למעלה מ- 10 שעות? רק למבקשת הפתרוניס.

52. זאת ועוד, בסעיף 13 לתצהיר עדות ראשית מטעם המבקשת, טענה האחרונה: **"אדגיש ואציין, כי על אף הליך החזרת העוברים שבצעתי ביום 24.11.14, המשכתי לקיים, הן באותו היום ממש והן במועדים אחרים, הן בארץ והן בחו"ל, יחסי מין לא מוגנים, ועל כן עד למועד קבלתן של תוצאות בדיקת הרקמות ביום 11.08.16, לא ידעתי ואף לא רציתי לדעת מהו אותו ההליך שהביא להריוני"** (ההדגשה במקור מ.ד.).

בהינתן כי המבקשת עברה לטענתה החזרת עוברים בהודו ביום 24.11.2014 ויום למחרת כבר הגיעה למדינת ישראל, לא ברור כיצד קיימה יחסי מין לא מוגנים באותו היום?! האם מיד עם חזרתה מהתהליך העדין במרפאה? האם בשדה התעופה? האם בנתב"ג? האם מיד עם שובה מטיסת קונקשן שארכה למעלה מ- 10 שעות? וזאת עם מספר פרטנרים ויחסים לא מוגנים? רק למבקשת הפתרוניס.

53. אין המדובר ב"תורה מסיני" אולם על מנת לסבר את האוזן, להלן ההנחיות למטופלת המופיעות באתר בית החולים "אסותא" לאחר החזרת עוברים: **"מיד אחרי החזרת העוברים מחכים לך שבועיים של ציפייה מתוחה, שרק בסופם ניתן לבצע את בדיקת ההריון. אחרי תקופה לא פשוטה, עמוסה בדיקות, תרופות ומעקב שקדמה**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

להחזרת העובדים, חשוב מאוד לנצל את השבועיים הבאים למנוחה ורגיעה. הקפידו על השלמות שעות שינה והקשיבו לגופך. עשי מה שמרגיע אותך, בין אם זה טיול בטבע או התכרבלות על הספה. הימנעו מפעילות גופנית מאומצת וקיום יחסי מין, העלולים לגרום להתכווצויות ברחם. בחרי בתזונה מגוונת ועשירה בחלבון, סיבים תזונתיים וירקות. הימנעו מאלכוהול, קפאין ועישון. מומלץ גם להתייעץ עם הרופא לגבי ויטמינים או תוספי תזונה שכדאי לקחת. רצוי מאוד להימנע מאמבטיית חמות, שחייה ומכל שהייה ממושכת במים, הידועים כמקור לזיהומים. עדיף לבחור במקלחות חמימות ומרגיעות"

האם הדעת נותנת כי המבקשת, למודת הכישלונות בהפריות קודמות, כשהיא בת 47 והמדובר בהריון כה יקר, תתנהל כפי שתיארה- מיד לאחר ההחזרה, טיסה קשה וארוכה, קיום יחסי מין באותו היום וכיו"ב.

54. א. לטענת המבקשת וכאמור בסעיף 16 לתצהיר עדות ראשית מטעמה, ביום 15.07.2015 ולאור העסקים שניהלה במדינת סרי לנקה ועל אף שהיתה בהריון בחודש מתקדם, נדרשה לנסוע למספר ימים למדינת סרי לנקה.

ב. כאמור לעיל, למסמכים שהגישה המבקשת לתיק ביום 12.08.2019 צירפה המבקשת את כרטיס הטיסה למועד זה; מעיון בכרטיס עולה כי המדובר בטיסת קונקשן בחברת טורקיש אירליינס, אשר יצאה מישראל ביום 14.07.2015 בשעה 21:35 ונחתה בסרי לנקה ביום 15.07.2015 בשעה 14:00 ויוזכר- המבקשת לטענתה בשלב זה נמצאת בחודש השמיני להריון היקר והמדובר.

עניין תמוה זה- הבחירה של המבקשת לטוס בחודש שמיני לסרי לנקה, בטיסה קשה וארוכה, לא קיבל מענה.

אחיה של המבקשת, מר ---, אשר ליווה את התהליך נחקר גם לעניין זה וכדלקמן:
 "ש: לא ניסית להניא אותה מהנסיעה הזו בשלב מתקדם כל כך של ההיריון?
 ת: אני יודע שהיתה עסקה עם המון כסף שהוא לא רק שלה, שהיא אמרה שהיא הולכת להגיש שם תלונה הבטיחו הרבה דברים ולא שילמו. לא הייתי כ"כ מעורה.

לשאלת בית המשפט:

ש: בכל זאת חודש שמיני בהריון, לא דיברתם על הסכנות או על הקשיים.
 ת: אין דבר הזה. אם היא מחליטה אין מה לעשות.
 ש: היא לא יכולה להפעיל מישהו אחר שיעשה את זה במקומה שהיא תעשה את זה בארץ את העניין המאוד דחוף הזה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

ת: אני לא יודע מה אבל היא ידעה שאחרי הלידה יהיה לה קשה לנסוע עם הילדה לסרילנקה. אני לא יודע איך -- מתייחסת לזה, לטוס עם ילדה קטנה לא פשוט. ש: ועם היריון יקר. ת: לא יודע. לא נכנס לסיפור. "ראה עמוד 59 לפרוטוקול מיום 16.07.2019, בשורות 15-30.

ג. לא זו אף זו, כאשר נשאלה המבקשת האם היה לה ביטוח רפואי במועד האמור עת לטענתה היתה בחודש שמיני להריון, השיבה בשלילה:

ש: כשנסעת לסרילנקה ביולי 2014 היה לך ביטוח רפואי. ת: לא. ש: למרות שהיית בהריון מתקדם. ת: ראשית, ניסיתי לעשות ביטוח לא הסכימו לבטח אותי בגיל ההריון הזה, ולא מעט פעמים נסעתי לסרילנקה לפני כן ללא ביטוח רפואי לא רק ל סרילנקה. הטיפולים שם לא יקרים שאני צריכה לעשות ביטוח רפואי". עמוד 84 לפרוטוקול מיום 16.07.2019, בשורות 15-20.

ואולם, מבדיקת תיקה הרפואי של המבקשת עלה שאכן היה לה ביטוח רפואי בעת נסיעתה לסרי לנקה!

מהמסמך אשר התקבל מאת חברת "ביטוח ישר" ואשר הוגש לתיק על ידי המשיבים ביום 19.08.2019, עולה כי למבקשת היה גם היה ביטוח רפואי לנסיעות לחו"ל, בתוקף מיום 14.07.2015 ועד ליום 22.07.2015 ובניגוד גמור לעדותה בפניי. יודגש כי בפוליסה האמורה אשר הוגשה לתיק, לא צוין כי המבקשת בהריון! למיותר לציין כי ביטוח רפואי לנסיעה לחו"ל של אישה הרה (בפרט בחודש השמיני לטענתה) שונה לחלוטין מביטוח "רגיל" והדבר בא לידי ביטוי גם בתשלום פרמיה מיוחדת נוכח הסיכון שבהריון מתקדם וגם בעדכון ברור של הפוליסה כי המדובר באישה הרה.

כאשר נשאלה המבקשת לפער בין הצהרתה כי לא רכשה ביטוח נסיעות לחו"ל כלל לבין הממצא שהוצג לה מחברת ביטוח ישר, השיבה המבקשת: ש: היה לך ביטוח שעשית. מציגה לך ראיה לכך ביום 24.7.15. אני אגיש את זה לתיק. זוכרת את הביטוח הזה שעשית? ת: מעיינת. לא. לא יכול להיות. אני הייתי בסרילנקה בתאריך הזה. לא יכול להיות. ש: לא מסרת בחב' הביטוח באיזה חודש את.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

ת: לא.

ש: לא ביקשו ממך אישור רפואי לטיסה.

ת: לא. "

עמוד 85 לפרוטוקול, בשורות 18-24.

יוצא אפוא, כי המבקשת אכן רכשה ביטוח נסיעות לחו"ל ואולם- לא ביטוח המותאם לאישה בהריון ובוודאי שלא בחודש השמיני להריונה. לא זו אף זו, קשה להאמין כי בחודש השמיני להריונה לא תתבקש נוסעת על ידי נציגי חברת התעופה להציג אישור רפואי שהיא כשירה לטוס בשלב זה של ההריון ו/או לכל הפחות ביטוח רפואי מתאים.

כמו כן לא ברורה התנהלותה של המבקשת, אשר לכאורה היתה בחודש השמיני, טסה בטיסה קשה וארוכה ולא דואגת לביטוח רפואי מתאים למצבה הלכאורי.

55. התנהלות תמוהה נוספת- לטענת המבקשת לא ביצעה בדיקות במהלך ההריון היקר המדובר: לא בדיקת דם ראשונית לאמת ההריון, לא מעקב הריון שוטף, לא שקיפות עורפית, לא סקירת מערכות ראשונה, בדיקת מי שפיר (יוזכר המבקשת היתה כבת 47 שנה במועד הרלוונטי), לא סקירה מורחבת וכיו"ב.

כבר במהלך עדותה של המבקשת, עלתה התמיהה באופן ברור באולם ביהמ"ש:

לשאלת בית המשפט:

ש: לפני רגע אמרת שאת לא רופאה את לא יודעת מה את לוקחת. את סותרת את עצמך. את מחד אומרת שבהחלט מדובר בהריון יקר ואת לא יודעת מה צריך לקחת שיש הריון. את לא בודקת את ההריון, אם הוא אמיתי רק בסטיק.

ת: ממש לא.

ש: לא בודקת אם ההריון מתפתח נכון, אלא על סמך בדיקה ידנית.

ת: לא רק בדיקה ידנית, יש לי תחושה של הגוף. למה את מזלזלת בזה...?

ש: זה הדבר הכי מוזר שאני יכולה לשמוע.

ת: מותר לי אני חושבת לפעול באופן שונה בשנים שעשיתי את הבדיקות והמעקבים וקניתי זרע, זה לא הצליח.

ש: את מציגה מרשמים שלא מלמדים כלום, אבל הריון שהוא יקר שצריך להיות בטוחים שהוא מתפתח.

ת: אני אני...

עמוד 79 לפרוטוקול מיום 16.07.2019, בשורות 23-34.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

1 יוער כי מתיקה הרפואי של המבקשת ובהתייחס לטיפול הפריה רבים שעברה בשנים עברו,
2 עלה כי דאז ביצעה בדיקות דם על מנת לאמת ההיריון, בדיקות אולטרסאונד ובדיקות רבות
3 ונוספות (ראה עמוד 80 לפרוטוקול, בשורות 5-9).

4
5 בהינתן גילה של המבקשת, בהינתן שמדובר בהריון יקר (לאחר ניסיונות הפריה רבים שלא
6 צלחו ואף הפלות) ובהינתן שמרבית התהליך התבצע לטענתה במדינת סרי לנקה ולא במדינת
7 ישראל, אין כל הגיון ושכל ישר בהתנהלות המבקשת ועולה התחושה כי אכן המבקשת לא
8 ביצעה בדיקות- כי לא היה לה הריון לבדוק.

אחרית דבר

9
10
11
12 56. עדותה של המבקשת בפניי היתה רצופה אי דיוקים, סתירות, תמיהות ותהיות עד לכדי כך
13 שבסיכומי של דבר מצאתי לנקדה מבחינה ראייתית כבעלת משקל אפסי; לא מצאתי את
14 עדות המבקשת אמינה כלל וכלל ולעיתים אף היתה תחושה באולם בית המשפט כי המבקשת
15 בעצמה מגחכת נוכח תשובותיה הבלתי אמינות בעליל.

16
17 57. המבקשת כשלה בהוכחת טענותיה בדבר טיפולי ההפריה, בדבר הריון וממילא לידה של
18 הקטינה. המבקשת לא הציגה כל מסמך רפואי מזמן אמת המבוסס על בדיקה פיזיולוגית שיש
19 בו להוכיח כי היתה בהריון.
20 המסמכים שהציגה בדיעבד וכאמור לעיל, חלקם הוכחו כמזויפים וחלקם אינם חד משמעיים
21 ואינם דרים בכפיפה אחת עם הגרסאות שהציגה המבקשת ו/או עם ההיגיון והשכל הישר.

22
23 58. הנתונים שהונחו בפניי מתיישבים יותר עם האפשרות כי המבקשת טסה לסרי לנקה על מנת
24 לקבל לידה את הקטינה שנולדה מזרעו של המבקש אצל פונדקאית אחרת וכי המבקשת וכל
25 הסובבים אותה- ידעו את האמת ושיתפו פעולה עם המזימה שנרקמה.

26
27 59. אשר על כן, בהינתן הסתירות והעדר מהימנות העדויות כמו גם המסמכים שהוצגו, אני קובעת
28 כי לא עלה בידי המבקשים להוכיח התביעה ועל כן היא נדחית.

29
30 60. נוכח התנהלות המבקשים, הימשכות ההליכים, הנטל על קופת המדינה בייצוג בהליך משך
31 תקופה ארוכה והנתונים שהונחו בפניי, מחייבת המבקשים בהוצאות לטובת אוצר המדינה
32 בסך כולל של 100,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-08-19583 א. ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

1
2
3
4
5
6
7
8
9

פסק הדין מותר לפרסום, בהשמטת כל פרט מזהה; התיק ייסגר.

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"ב, 27 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

מירה דהן, שופטת, סגנית הנשיא

10
11
12